

Az üzlethelyiséggé átalakított kapualjat ideiglenes adómentesség nem illeti meg. (Közigazgatási bíróság 2866/1925. P. sz.) Panaszos azt kifogásolja, hogy az üzlethelyiséggé átalakított kapualjára vonatkozólag az ideiglenes házadómentesség nem adatott meg; holott az átalakítás folytán új adótárgy keletkezett, tehát azt a 1909: VI. t.-c. 20. §-a alapján ideiglenes házadómentesség illeti meg. A bíróság a kifogást alaptalannak találta. A szóbanforgó átalakítás 1923. év őszén készült és november hó 1-én vétetett használatba. Az ideiglenes kérelem tehát nem az 1923. évi január hó 1-vel hatályát veszített 1909: VI. t.-c. rendelkezései szerint bírálendő el hanem az 1924. évi jan. 4. napja előtt teljesen lakható állapotba helyezett épületekre vonatkozólag akkor érvényben volt 1921: LI. t.-c. II. fejezetének rendelkezései alapján, amelyek szerint toldaléképítkezéseket ideiglenes házadómentesség csak abban az esetben illeti meg, ha az építkezés folytán új adótárgy keletkezik. Az 1922: XXII. t.-c. 5. bekezdése szerint a kapualj az udvartérrel együtt a házadó tárgyát képezi, annak átalakítása által tehát — bárminő célra szolgáljon is az átalakított kapualj — új adótárgy nem keletkezik. Nem igényelheti tehát panaszos jogosan az 1921: LI. t.-c. 6. §-ának 2. pontja alapján az ideiglenes házadómentességet, mert a kapualjnak üzlethelyiséggé történt átalakítása folytán új adótárgy nem keletkezett, de nem igényelheti még azért sem, mert az adómentesség feltétele még az is, hogy a toldaléképítkezés előbb beépítve nem volt területen fogantatosították, már pedig a zárt kapualjra nézve azt állítani, hogy az be nem épített terület volna, nem lehet.

Az ideiglenesen adómentes épület nem mentes a kincstári házhaszonrészesedés alól. (Közigazgatási bíróság 5864/1924. P. sz.) Panaszos azon az alapon kéri a kincstári haszonrészesedés fizetésének kötelezettsége alóli felmentését, hogy a tulajdonát képező ingatlan az 1909: VI. t.-c. 29. §-a alapján ideiglenes adómentességet élvez, tehát kincstári haszonrészesedéssel sem terhelhető meg. A bíróság a kérelmet teljesíthetőnek nem találta. Az 1923. XXXII. törvényeknek a kincstári haszonrészesedésről szóló 9. §-a szerint kincstári házhaszonrészesedést kell fizetni a házadó alá eső épület után akár adóköteles, akár ideiglenesen adómentes. Ezen törvényes rendelkezéssel szemben panaszosnak azt a kifogását, hogy az adómentességet utólag hozott törvénnyel elvonni nem lehet, a bíróság nem vehette figyelembe, mert eltekintve attól, hogy a törvény szerzett jogot is utólag megszüntethet, a felhívott törvény alapján engedélyezett ideiglenes adómentesség a házadó megfizetésének kötelezettsége alól menti fel a törvény 31. §-ában meghatározott időre panaszost, a kincstári haszonrészesedés pedig nem sorolható a házadó fogalma alá és nem is a házbirtokot terheli, hanem az épület használóját, aki pedig adómentességre törvényes rendelkezés hiányában nem is tarthat jogosan igényt.

(Jegyzet: Az építkezés előmozdítását célzó intézkedésekről szóló 1925. évi XVIII. t.-c. 7. §-a szerint az 1925. január 1. után, de legkésőbb 1927. december 31-ig lakható, illetve használható állapotba helyezett épületeket megillető ideiglenes adómentesség a kincstári házhaszonrészesedésre is kiterjed.)